

Mindenkor időszerű költészet

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 36. szám, 2017. szeptember 8.

Borsodi L. László: Maszk és szerepjáték. Baka István költészetei. Kalligram Kiadó, Budapest, 2017, 302 oldal, 2990 Ft

A Baka-líra értelmezéséhez, feltérképezéséhez szervesen hozzátartozik a különféle költői maszkok, alteregók vizsgálata, szem előtt tartva a költő kijelentését: „Akkor vagyok a legszemélyesebb, amikor álarcot veszek föl.” (25.) A szerző mindezt úgy értelmezi, hogy Baka nyelvekből, kultúrákból, szerepekből, nyelvi alakzatokból szövődő költészete „nem-énként” mondja el az ént, ami a szerepek létesülését elkerülhetetlenné teszi. A lírai én belépve a magyar és világirodalmi hagyományba számos beszédmodot alkalmazhat. Ráadásul nemcsak valódi történelmi alakok „bőrébe bújik” (Dózsa, Petőfi, Vörösmarty, Liszt Ferenc), hanem maga is teremt különféle karaktereket (Fredman, Yorick, Hány János), nem utolsósorban létrehozza saját alteregóját, Sztyepan Pehotnijt - nevének orosz fordításával.